

РЕШЕНИЕ

№ 685

гр. Б., 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20232120202228 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН и е образувано по повод жалбата на „Ф. И.“ ЕООД с ЕИК ... със седалище в град Б., ул.... чрез управителя Й. Д. С. против Наказателно постановление №696198-F579146 от 17.03.2023г, издадено от С. И. Д. – Директор на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП – гр.Б., с което за нарушение на чл.125 ал.5 вр. ал.1 от ЗДДС, на основание чл.181 ал.1 от ЗДДС, на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

Видно от жалбата, управителят твърди, че не са били налице предпоставките на чл.43 ал.6 от ЗАНН и по този начин в нарушение на нормата на чл.34 ЗАНН е било допуснато да се издаде едно незаконосъобразно наказателно постановление. Освен това счита, че за същото административно нарушение е било издадено още едно наказателно постановление. Моли за отмяна и претендира разноски като за тях представя договор за правна защита и съдействие.

Наказващият орган, чрез упълномощен процесуален представител-юрисконсулт, оспорва жалбата и моли наказателното постановление да бъде изцяло потвърдено, като издадено при спазване на материалния и

процесуалния закон, с доводи за съставомерност и доказаност на деянието и спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН. Моли за присъждане на разноски за ЮК възнаграждение.

Съдът намери жалбата за процесуално допустима-изхождаща от легитимиран да обжалва субект, в преклузивния срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН и пред надлежен материално и териториално съд.

След поотделна и съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

“Ф. И.“ ЕООД с ЕИК ... със седалище в град Б. и адрес на управление ул.... представлявано от Й. Д. С. било данъчнозадължено лице и било регистрирано по ЗДДС от 23.01.2018г в ТД на НАП-Б.. Считано от датата на регистрацията му по ЗДДС до 14.08.2020г включително и към месец ЮЛИ на 2020г. дружеството било длъжно за всеки данъчен период да подава справка-декларация, отчетните регистри и информация от тях на магнитен или оптичен носител до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. В случая това е следвало да стане до 14.08.2020г.

След изтичане на установения от закона срок за подаване на информация от отчетните регистри към СД, включително и на магнитен или оптичен носител за м.юли 2020г.-14.08.2020г., свидетелят Д. Ж. И. в качеството на инспектор по приходите в ТД на НАП-Б., извършила служебна справка и установила, че “Ф. И.“ ЕООД с ЕИК ... със седалище в град Б. и адрес на управление ул.... представлявано от Й. Д. С. не е подало информация от отчетните регистри към справка-декларация включително и на магнитен или оптичен носител за месец ЮЛИ на 2020г в законоустановения срок до 14.08.2020г. включително. До дружеството била изпратена покана с №314-8 с дата 20.08.2020г за явяване в Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Б. за съставяне на акт (лист №12 от делото), за която няма данни в делото да е била получена от управителя на дружеството или упълномощено от него лице. Оттук управителят или упълномощено от него лице не са се явили за да получат екземпляр от акта за установяване на административното нарушение. АУАН серия АН с бланков №F579146 бил съставен на 06.11.2020г (лист 10 от делото), като в него е било отбелязано, че е съставен на основание чл.40 ал.2 от ЗАНН без да се били налице условията за това. В него било описано от фактическа страна стореното нарушение като неподаване отчетните регистри

към СД, включително и на магнитен или оптичен носител за м.юли 2020г.-в законоустановения срок до 14.08.2020г и било квалифицирано като нарушение на чл.125 ал.5 от ЗДДС.

АУАН бил връчен на 31.01.2023г (гърба на лист 10 от делото). При връчването бил подписан без възражения. Такива не постъпили в срока по чл.44 ал.1 ЗАНН.

След съставяне на акта свидетелката И. пристъпила към неговото връчване. В тази връзка на 29.01.2021г и на 05.02.2021г свидетелката П. –С. на длъжност главен инспектор по приходите заедно със Ж. Н. Д. на длъжност старши специалист посетили седалището на търговеца, като не открили лицето или негов представител на когото да връчат АУАН. За посещенията били изготвени протоколи (лист 14 и 15 от делото).

С оглед горните констатации свидетелката П.-С. преценила, че въпреки щателното издирване нарушителят не може да бъде намерен, поради като на основание чл.43 ал.6 ЗАНН спряла производството .

В последствие нарушителят бил издирен, като на управителя бил връчен екземпляр от АУАН. За спирането на производството бил съставен надлежен документ (лист 13 от делото), от който е видно, че производството било спряно на 05.02.2021г. Възобновено било на 31.01.2023г.

След връчване на АУАН на 31.01.2023г административнонаказващият орган издал обжалваното наказателно постановление, в което пресъздал фактическата обстановка описана в акта. Квалифицирала поведението на търговеца като нарушение на чл.125 ал.5 ЗДДС, поради което и на основание чл.181 от ЗДДС му наложил имуществена санкция в размер на 500 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали от административнонаказателната преписка, както и гласните доказателства събрани в хода на съдебното дирене, които са безпротиворечиви и кредитирани изцяло от съда. Жалбоподателят не оспорва фактическата обстановка изложена в АУАН и в НП.

Съдът въз основа на императивното му задължение за цялостна проверка на издаденото НП относно законосъобразност и обоснованост, както и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – директор на Дирекция в ТД на НАП-Б., а АУАН е съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщеното към материалите по делото Заповед №3ЦУ-1149/25.09.2020г на изпълнителния директор на НАП.

Въпреки това съдът счита, че при издаването на наказателното постановление е било допуснато съществено нарушение, изразяващо се в издаването на същото след изтичането на сроковете за това.

Съгласно чл.34 ЗАНН, образуваната административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Този срок е давностен, поради което той не тече когато производството е спряно, при наличие на условията на чл.43 ал.6 ЗАНН, а именно когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен. В случай, че е налице законосъобразно спиране на административнонаказателното производство, времето, през което то е било спряно не следва да се отчита при изчисляване на срока по чл.34 ал.3 от ЗАНН.

В случая, не би могло да се приеме, че административното производство е законосъобразно спряно, тъй като от събраните в хода на производството доказателства не се установява да е извършено изискващото се щателно издирване. Върховният съд, а в последствие и ВКС в редица свои решения във връзка с чл.269 ал.3 т.2 от НПК (чл.268 ал.3 т.2 от НПК отм.) сочи, че щателното издирване представлява издирвателна дейност, съставена от целеносочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини. Тази активност следва да се осъществява в продължителен период от време, издирвателните мероприятия не следва да се ограничават в определен часови интервал и до едни и същи адрес, след като лицето не е било откривано там, в издирването следва да бъдат ангажирани органи, имащи отношение към регистрацията и контрола върху лицата, каквито с положителност са общинските администрации и органите на МВР. Едва при условие, че описаната по-горе дейност в течение на разумен период от време не доведе до откриване на лицето, ще е налице посоченото в чл.43 ал.6 от ЗАНН основание, производството да бъде спряно до откриване на нарушителя.

От административнонаказващия орган се твърди, че до търговеца е изпратена поканата негов представител да се яви в дирекцията за подаване на декларацията и съставяне на акт. Поканата е приложена по делото, но за същата липсват каквито и да било доказателства да е била връчена, съответно кое е лицето, на което е връчена и точната дата за това, както и информация ако връчването не е успешно поради каква причина. Следва да се има предвид, че поканата е адресирана да адреса на седалището на дружеството, но няма данни да е била получена.

АУАН е съставен на 06.11.2020г в условията на чл.40 ал.2 от ЗАНН.

На 29.01.2021г е съставен протокол за посещение на адрес, в който е посочено, че е адресът за кореспонденция, задълженото лице или негов представител не е открит за връчване на акта. На 05.02.2021г е извършено второ посещение на същия адрес и е с аналогично съдържание. Тези две посещения на посочения адрес не обосновават извода за извършено щателно издирване, след като не са предприемани други действия по връчването на акта, било чрез общинската администрация, било чрез органите на МВР, както и не са били изпращани покани на дружеството, чрез пощенски оператор или по електронен път да се яви, за да му бъде предаден съответния АУАН. Ето защо следва да се приеме, че по делото не е установено в хода на административнонаказателното производство да е извършено щателно издирване на дружеството, поради което и прилагането на разпоредбата на чл.43 ал.6 от ЗАНН е станало при липсата на законовите предпоставки за това. Изрично в този смисъл е и Решение №1139 от 21.06.2017г на АдмС-Б. по к.а.н.д.№977/2017г.

Наказателното постановление е издадено на 17.03.2023г след като до този момент са изтекли повече от шест месеца от датата на съставяне на АУАН - 06.11.2020г, т.е. след изтичане на предвидения в чл.34 ал.3 ЗАНН срок, без да е налице хипотезата на чл.43 ал.6 от ЗАНН. Това е съществено нарушение на процесуалните правила, което води до незаконосъобразност на наказателното постановление и е самостоятелно основание за неговата отмяна, без да е необходимо да се разглежда спорът по същество.

Предвид посоченото по-горе, съдът намира, че при издаването на НП са били допуснати съществени нарушения, които са довели до незаконосъобразност на НП, поради което и жалбата срещу него следва да се

уважи, а наказателното постановление следва да се отмени.

Към момента е настъпила законодателна промяна и в разпоредбата на чл. 63, ал.3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП принципно въззивният съд може да присъжда разноси на страните. В конкретния случай, жалбоподателят е поискал да му бъдат присъдени направените в това производство разноси, които са в размер на 150 лева видно то адвокатското пълномощно, които НАП-София следва да му заплати.

Така мотивиран, Б.кият районен съд, V-ти наказателен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление постановление №696198-F579146 от 17.03.2023г, издадено от С. И. Д. – Директор на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП – гр.Б., с което на „Ф. И.“ ЕООД с ЕИК ... със седалище в град Б., ул.... чрез управителя Й. Д. С. за нарушение на чл.125 ал.5 вр. ал.1 от ЗДДС, на основание чл.181 ал.1 от ЗДДС, на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

ОСЪЖДА НАП-София да заплати на „Ф. И.“ ЕООД с ЕИК ... със седалище в град Б., ул.... чрез управителя Й. Д. С. направените в това производство разноси в размер на 150 (сто и петдесет) лева за адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – Б..

Съдия при Районен съд – Б.: _____